

Bratia a sestry,

prvých jedenásť kapitol 1. knihy Mojžišovej nesie nadpis *Pradejiny*. Dnes otvárame dvanásť kapitolu a postupne budeme sledovať udalosti zo života Abraháma. Abrahám je významná biblická postava a spomína sa aj v Novom zákone. Dnešný text síce hovorí o odchode, ale nie je to samovoľný odchod bez konkrétneho cieľa. Abrahám odchádza, aby niekde prišiel.

Pán Boh povedal Abrahámovi, aby odišiel z krajiny, kde býva do krajiny, ktorú mu ukáže. Celé to pôsobí až neuveriteľne jednoducho. Boh niečo povedal a Abrahám to urobil. Pre Abraháma to určite také jednoduché nebolo.

Mal opustiť to, čo celý svoj život a veľmi dobre poznal - svoju krajinu, svoje príbuzenstvo a rodičovský dom. V tej dobe žili ľudia v skupinách, ktorej základnou jednotkou bol kmeň a potom rodina. Odiť preč bolo veľmi riskantné, pretože sa človek vydával do neznáma. Vtedy poznal človek len to miesto, kde žil. Dnes vďaka výdobytkom techniky poznáme celý svet a aj napriek tomu je veľmi ťažké odísť natrvalo do cudzej krajiny. Žiť na novom mieste, kde je všetko neznáme, nie je len tak.

Dokonca Abrahám nevedel ani to, kde má ísť. Vedel aj nevedel. Mal ísť tam, kde ho pošle Hospodin. Boh mu najprv nepovedal presný názov krajiny. Konkrétny cieľ cesty sa spolu s Abrahámom dozvedáme až neskôr. Boh mu najprv iba povedal, aby odišiel do krajiny, ktorú mu ukáže. Nevedel, kde ide a musel sa úplne spoľahnúť na to, že Boh vie, čo robí.

Navyše Abrahám nebol žiadny ctižiadostivý mládenec, ktorý je plný elánu a pre ktorého je zmena život. Abrahám mal vtedy už 75 rokov. Nachádzal sa v období života, ktorý nazývame staroba. Starý človek má rád známe prostredie a najlepšie sa cíti doma. Každá väčšia zmena vyvoláva stres. Starý človek dáva prednosť zaužívanému kolobehu.

Abrahám mal v starobe opustiť známe prostredie a odísť do neznáma. Po tom všetkom, čo vieme, by sme možno čakali, že Abrahám to odmietne alebo sa bude aspoň vyhovárať a sťažovať. Avšak Abrahám bez slova a hneď urobil to, čo Hospodin prikázal.

Tento čin je už v Novom zákone hodnotený ako prejav veľkej viery. V Liste Židom v 11. kapitole sú vymenovaní svedkovia viery. Jedným z nich je Abrahám. „*Vierou poslúchol Abrahám, keď ho Boh povolal, aby sa vystáhoval na miesto, ktoré mal prijať ako dedičstvo. Vystáhoval sa, a nevedel, kam ide.*“ Abrahám sa tiež zvykne označovať ako praotec viery.

Skutočná viera sa prejavuje na tom, ako sa človek správa. Hovorí o tom aj jedno Ježišovo podobenstvo. Jeden človek mal dvoch synov. Povedal prvému, aby išiel pracovať na

pole. Syn pritakal, ale neurobil to. Otec sa s tou istou požiadavkou obrátil aj na druhého syna. Druhý syn hneď odpovedal, že sa mu nechce, ale neskôr to oľutoval a išiel pracovať na pole. Otcovu vôľu splnil nie ten syn, ktorý to sľúbil, ale ten, ktorý to urobil.

Vieru má človek v srdci, vo vnútri. Navonok sa prejavuje na našich slovách a tiež na našich skutkoch. Pričom je dôležité, aby viera neboli len slová. Abraháмова odpoveď na Božiu žiadosť bola jasne viditeľná na tom, čo urobil, a nie na tom, čo povedal. Boh mu povedal vyjdi zo svojej krajiny a on odišiel. Jeho viera nespočívala v tom, že by tam konal nejaké náboženské obrady a modlitby, a potom sa zaviazal Bohu sľubmi, ale nakoniec by nikde nešiel. Náboženské obrady majú v živote kresťana svoje miesto, veď aj Abrahám ich vykonal, keď prišiel do Kanaánu. Na prvom mieste má byť počúvanie Božieho slova.

Keď veríme v Boha, mali by sme počúvať to, čo nám hovorí. Boh od nás nemusí žiadať, aby sme sa vystaňovali do neznámej krajiny. Dnešný text nás chce naučiť, čo to znamená veriť v Boha. Alebo lepšie povedané veriť Bohu. Všimnime si, že Abrahám sa nepýta Pána Boha na budúcnosť. Nezaujíma sa o to, ako sa mu bude na novom mieste dariť, či tam bude mať dobrých susedov, či tam bude mať prácu a podobne. Veril, že Boh má svoj plán a keď ho tam posielal, tak to robí s určitým zámerom.

Od Hospodina zaznelo k Abrahámovi aj požehnanie. Zaslúbil mu, že sa o neho postará. Keď nám Boh niečo prikazuje, nemusíme sa báť toho, ako to dopadne. Keď chceme, aby naša viera nebola len prázdny sľub, ale aby bola živá, nedá sa to inak, než tak, že sa budeme podľa Božieho slova orientovať v živote. Len tak bude naša viera svedectvom pre iných a len tak bude skutočná. Keď človek bude iba hovoriť, že v Boha verí, ale nebude sa podľa Neho riadiť, je to presne tak, ako keď doktor povie pacientovi, ktorý liek si má vziať, aby sa uzdravil a pacient povie doktorovi, že mu verí, ale liek si nevezme.

Keď k nám hovorí Boh a niečo od nás žiada, je to vždy preto, aby nám pomohol, aby nás usmernil. Božie slovo prináša záchranu. Práve preto prišiel do tohto sveta Ježiš, ktorý je živým, posledným a jedinečným Slovom Božím. Kým očakávame na druhý Kristov príchod, žime vo viere a to tak, že Božie slovo budeme bezpodmienečne počúvať! Otvárajme Bibliu, hľadáme Božiu vôľu a riadme sa podľa nej. Amen

Vyslanie: Kaz 11, 9

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.